

[Heinesen.]

vil bebryde partiet? Men i så fald skal beløbet jo heller ikke stå på budgetreguleringskontoen og tælles med som besparelse; så skal det tages helt ud. Hvis beløbet står på budgetreguleringskontoen, fordi fremskridtspartiet ikke kan specificere det, vil jeg gerne spørge: hvordan kan man så vide, at det overhovedet kan spares, uden at det får de nævnte alvorlige konsekvenser?

En anden grund til, at vi er interesserede i en gennemlysning af fremskridtspartiets budgetreguleringskonto, er, at det gennemgående er helt umuligt at se, hvordan fremskridtspartiet når frem til de foreslåede besparelsesbeløb. Det vil jeg også gerne nævne et eksempel på.

I henhold til spareplanen vil fremskridtspartiet nedskære undervisningsministeriets § 20.06. med 600 mill. kr. bl. a. ved hjælp af adgangsbegrænsning til videregående uddannelse. Undervisningsministeren svarer, at der kun kan spares godt 100 mill. kr., selv om man skulle gå til den yderlighed at halvere tilgangen. På budgetreguleringskontoen opfører fremskridtspartiet ikke desto mindre denne post med 300 mill. kr. Det er fuldstændig umuligt at se, hvordan fremskridtspartiet vil spare dette beløb, som undervisningsministeren altså anser for at være helt urealistisk. Det er kun ét eksempel blandt mange på, at fremskridtspartiets spareplan unddrager sig en rationel bedømmelse.

Men det forhindrer ikke, at man udmærket kan læse hensigten ud af ændringsforslagene. Det er f. eks. ikke svært at se, hvilke befolkningsgrupper der skal betale den skattelettelse, som alle får. Det skal bl. a. arbejdsmanden, som har behov for en specialarbejderuddannelse, det skal de, der bor i dårlige og dyre lejligheder, det skal de, der bliver syge, de, der bliver ofre for fremskridtspartiets hovedløse trafikpolitik, de, der vil supplere en begrænset skolegang med fritidsundervisning, og som ikke har trukket på undervisningsvæsenets ressourcer i deres tilværelse, det skal de offentligt ansatte, det skal grønlænderne, og det skal i ganske særlig grad børnene og de unge.

Der bliver store grupper, som får vanskeligt ved at få råd til hr. Glistrups skattelettelse.

Sammenfattende skal jeg om fremskridts-

partiets ændringsforslag sige, at forholdet er det enkle, at fremskridtspartiets 8,2 milliarder kr. ikke kan spares i 1974-75, om overhovedet nogen sinde. Og de 8,2 milliarder kr. kan altså kun finansiere en skattefri bundgrænse på 60.000 kr. i ét kvartal. Efter fremskridtspartiets egne oplysninger kræver det 32 milliarder kr. i årlig besparelse på hele det offentlige budget at finansiere denne bundgrænse i et helt år. Når det er så vanskeligt for fremskridtspartiet at sandsynliggøre en besparelse på 8,2 milliarder kr., får man have os undskyldt, at vi har svært ved at tro på en besparelse på 32 milliarder kr.

Jeg har i øvrigt tidligere, under første behandling af fremskridtspartiets skatteforslag, påvist, at selv om man sparer 32 milliarder kr., kan man alligevel ikke få en skattefri bundgrænse på 60.000 kr., fordi der heller ikke er hold i de øvrige af fremskridtspartiet selv opstillede forudsætninger, herunder en meget kraftig stigning i produktionen, i indkomsterne og i provenuet af den indirekte beskatning. For en ordens skyld skal jeg da gerne tilføje, at forslaget også efter de seneste økonomiske oplysninger, som vi fik i går eftermiddags, står som ild til vand til den økonomiske situation.

Det var meget ønskeligt og også meget praktisk, om vi snart kunne få en tilkendegivelse fra fremskridtspartiet om, at dets politik savner jordforbindelse. Men den får vi nok ikke, for fremskridtspartiets lykke og held er, at det aldrig selv kommer til at administrere sit finanslovsforslag, hvorved partiets undgår den fuldstændige afsløring. Det er der grund til at lykønske både fremskridtspartiet og nationen med.

Vi har i dag 559 ændringsforslag til behandling, og tiden tillader selvsagt ikke en gennemgang af disse. Socialdemokratiets synspunkter vil også være kendt fra tidligere forhandlinger i tinget, for så vidt angår de fleste af ændringsforslagene. Socialdemokratiet vil stemme imod de af forskellige mindretal stillede ændringsforslag bortset fra nr. 133 i finansudvalgets tillægsbetænkning, som vi vil stemme for.

Om flertalsforslagene skal jeg på mit partis vegne gøre 2 bemærkninger.

Den første vedrører forslag nr. 112 på blad nr. 284, lovreserven. Under hensyntagen til, at lovreserven indeholder 100 mill. kr., som vil være reserveret til boligpolitiske formål,